

won pschi tajkich Rjehach sažo kšaha-
snenju bydž. Kajž na Snamenju Ži-
dow widžimy.

Wospet dyrbi nas niz jeno tajki kūr-
rowy Njew wot tajkeho Rjeha
wot dzeržecž, ale tejšch to lubosne Na-
pominanje; So bychmy šo kšwjeru
kšowemu Sstowu dzerželi, kšwjeru kšy-
scheli, a šo snjeho poljepscheli. Psche-
tož tudy woboje steji. Čzi Židži, kot-
siž wo Sstowo nerodjachu, budža na
najkūrrowische schtraffowani. Čzi pak,
kotsiž Krystuša hohrjewšachu, a do nje-
ho wjerjachu, wužiwachu teho Knesa
Krystuša a kšwojeje Wjery tejšch we tem,
šo šu tak kšwjeru napominani psched
tajkej Žakoszi, a šo ji čjeknu. Haj Da-
niel je dljeje, dnžli pjeć stow Let pre-
dy, tajkich Kšcheszijanow dla, to pra-
we Snamjo a Zešč wopisacz dyrbjat,
šo by jim kroblije s Čžakom prajene byto,
a šo bychu šo čžim rucžišcho sšhowacz
moli.

Hacz dotal bje jara wopak schlo.
Čzi saklepeni a sakakli Židži wopokasa-
chu temu Sstowu lute Schibatštwu,
a bjechu wosche teho Kneža, kotsiž we
wulkej Radži šedžichu. Dnž na to
Mjesto čzi bosy Kšcheszijenjo schudžom
čžerpicz dyrbjachu, a nidže kšwojeho
Čžjela a Žiwjenja dla secher nebjechu.
Ale wono jeno Kwilu trajesche. Psche-
tož jako ton Njew Boži šo sapoczja pa-
licž, bjechu čzi Bohabojasni wumoženi,
ale čzi besbožni dyrbjachu jon čžerpicz.
Pschetož njehasche ta besbožna Čžroda
Krystuša sa jeneho Wuczerja, wot Moš-

saža kšwojich 5. Knihach na 18. Sta-
wi šlubeneho, dzeržecž, kotryž jim ton
Pucz kšwječnemu Žiwjenju a kšwož-
noszi pschpowedacz a pokasowacz dyr-
besche; Poda jich tejšch Boh sa to do
Ssuda teho Štwerdnenja, šo tejšch
tedom jemu newjerjachu, dnž wot pschi-
chodneho Njewa prjedowasche.

Alle čzi wjerjazi Kšcheszijenjo dowje-
rjachu Krystušej kšwoje Dusche a Sbož-
nosž. Tehodla bjechu tejšch psched čžjel-
nym Njewom s dzerženi. Pschetož tak
rucžje hacž šo šta, šo wschelake Horjo
pschiberasche, a čzi romšy Kežorojo kšwo-
jich Pschibohow a kšwoje Koroje na te
Mjesto stajachu, džež ton Stow teje
Nady a tych Židow snuzkomna Šswjat-
niza bjesche. Duž možachu čzi fromni
Kšcheszijenjo derje wedžicz, šo je wotym
Čžaku, šo s Kutta hibacz, a do druhich
Krajow čžjekacz. Tak čže Krystus
tym kšwojim pčaczicz, kotsiž jeho
Sstowo we Wjeri hohrjewošmu, a
fromnišchi budža.

To dyrbjalo nas, praju ja, wabicž, šo
bychmy šo čžim kšwjernišcho kšwo-
wu dzerželi, a je šwetschej Šswjerno-
šju kšyscheli. My šmy, lejder! do
straschne Čžake pschischli, naschich Rje-
chow a Stosžie dla. Turka leži nam
na Schiji, a je nasch Nepscheczal, kotre-
hož nidy wotbydž nebudžemy, jeli šo šo
hinač kšej Wjezy mycz nebudžemy, hacž
šmy šo dotal mjeli. Haj, my Šygele
a Čžesty na to nimamy, šo šo nam niz
runje tejšch tak, kajž Hungerštim, hicz
nedyrbjalo, šo bychmy my, a nasche

Žone